

1915-10-02

þÿ ÿ » - 3 ± » ì 3 1 ± ´ 1 ± Ä ¿ ½ † 3 1 ¿ ½ ¬ A

þÿ • Á µ Å ½ · Ä 1 0 ì Á ì 3 Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

þÿ • 1 0 ¿ » ± Ê ´ · Â , ' Á Ã - ½ 1 ¿ Â š .

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8268>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Φακ. Παφου

Διαφωσ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

ΟΔΙΓΑ ΔΟΓΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΑΦΟΥ

Ο ποιητὴς Γάλλος Βερνέιμ εἰς τὸ βιβλίον αὐτοῦ "Λυδὸς καὶ Εὐλαβία Θεολογία μᾶς" λέγει: "Ὅτι ὅτι ἕνα ἔργον ἐλάτρεται καὶ δὲ ἀνοίγει τὸ στόμα του ἐκ φόβου· μήπω βῆ ἡ ἀλήθεια".

Καὶ ἡμεῖς μετὰ τὰ λεχθέντα καθ' ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Πάφου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου κατὰ τὴν ἐπίστασίν Του εἰς τὸ χωρίον μᾶς, τολμῶμεν τὰ ἀνοίξωμεν τὸ στόμα μᾶς ὅπως ἀπολογηθῶμεν δημοσίᾳ ὡς ἐπὶ τῆς παιδαγωγικῆς ἀνάστασις ἢ ἐπισησάμεν κατὰ τὴν ἰδίαν διαμονήν μᾶς εἰς τὸ Πασσούρι.

Καὶ πρῶτον θὰ τὸ θεωρήσωμεν ἐποχολογῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἁγίου Πάφου, ἔαν θέλωμεν γὰ μᾶς διαφωτισθῶμεν καὶ εἰς ποῖον φιλοσοφικὸν ἢ παιδαγωγικὸν ὄσσημα, ἢ διδασκαλίαν, ἢ ἰδεῶν στήσιθμενος; ἐξήγαγε τὰ τολμηρὰ ἀκροασηματα, διὰ τὴν Χάρτην τοῦ Πασσούριου, ἢ διαφθορὰ καὶ ἀναστασία ὅτιν ἀρετίζεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν ἰδὸν διδάσκαλον ὅστις δὲν ἠθέλησε ἢ δὲν ἐθελε τὴν ἀπαιτουμένην θέλησιν πρὸς διάδοσιν τῶν κακῶν ἐχόντων.

Τῇ ἀληθείᾳ ἀεικέλιται εἰς τὰ βιβλία τῆς πεντηκῆς μᾶς βιβλιοθήκης, ἢ ἐκ τοῦ βιβλιοθηματιοῦ μᾶς ὡσαυτηροῦμεν καὶ ἐπισησάμεν τὰς γνώμας τοῦ James, Macneil, Roosevelt, Kwo wls n. καὶ ὅλλοι, ἐπιλομετρήσωμεν τὰ ἐγχειρίδια τῶν ἐγκληματολόγων Λομ πρὸς καὶ Μώδολετ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἠετήθησαν γὰ μᾶς; ἄλλοι τῆς ἀπορίας μᾶς, ἔαν ὁ διδάσκαλος εἶναι ἄσπιος τῆς κατασκευῆς καὶ εἰς τὴν γαλλοκρατίαν ἤδη γενεάν καὶ εἰς τὴν τόρα ἀνατελλουσα.

Νὰ θεωρήσωμεν δεύτερον χαρακτηρηστικὸν ἀξιοθετικῆς καὶ ὁρθῆς ἐκτιμήσεως τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Ἁγ. Πάφου μετὰ τὰς ἐπὶ τριετίαν ἐπισκέψεις μᾶς πρὸς Ἀσίαν κατὰ τὴν διαμονήν μᾶς εἰς τὸ Πασσούρι, ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα ὅτι καμία ἐργασία δὲν γίνεται εἰς τὸ χωρίον;

Καὶ ὁ μὲν Ἁγ. Πάφου ἠθέλησε τόσον ἐλαφρῶς τῇ καρδίᾳ γὰ παρηγορησθῆναι τὴν ἄλλην ἐργασίαν μᾶς εἰς τὸ χωρίον, ταύτην ἔμμος οὐδὲν ὄντωνται οἱ χωρικοὶ, οἵτινες μετὰ τὴν ἀπεχθονισμὸν μου ἐκ τῆς ἐκκλησίας μετὰ τῶν μαθητῶν μου κατόπι τῶν λόγων τοῦ Μητρο. Ἁγ. Πάφου, κατὰ μᾶς ἀπεχθονῶν ἐκδηλώσαντες; μετὰ ταῦτα τὴν μεγάλην των συμπάθειαν διὰ τὸ ἀνεργεῖς ἐπιπέδιον.

Αἱ διάφοροι δυνάμεις μας πάλι παρ-
τός θέρματος κατὰ τὰς διαφόρους συ-
νθησάσεις καὶ ἐργασίαι τοῦ χωρίου, ἡ ἀ-
μεμπτος διαγωγή μας ἤν' ἐπαδειξάμεν
εἰς τὸ χωρίον ἐξ ἧς πάντες οἱ χωρικοὶ
ἐμμεταν ἐχρηματοσημένοι, ἐπαροδοσιζόν-
τες με καὶ ἕως μετ' αὐξήσεως με-
σθῶν εἰς τὸ Σχολεῖόν των, αἱ διάφο-
ραι ἐκθέσεις τῶν ἐποπτῶν τοῦ Γρα-
φείου τῆς Παιδείας, ἵνα νομίζω ἀκοῦ-
σαι ἀποδείξεις μετὰ τῶν ἀποτελεσμά-
των τῶν παιδῶν, ὅτι ἐργάσθη καὶ ἐρ-
γίζομαι μετὰ κόπον, τῇ συνεργασίᾳ δι-
γαλητῶν μου φίλων, πρὸς ἑθνικὴν καὶ
δημοκρατικὴν διέπλασιν τοῦ χωρίου.
Ἐὰν δὲ ὁ Ἄγιος Πάτριον παρτὸς εἰς
τὸ χωρίον, τοῦλάχιστον ἐφ' ἑτέρο, εἶδεν
ἐργασία καὶ σπουδὴν τοῦτο ἀφ' ἑνὸς εἰς
τὴν ἀπερβλήτων κρείων παρτὸς ἕξτα-
σιῶν τῆς ἀμφοιῆς καταστάσεως τοῦ
Προσούριου.

Προσούρι 23 Σεπτ. 1915.

Ἀρσένιος Κ. Νικολαΐδης